

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici Semestre alterum -
Cum Indicibus

Strauch, Johann

Jenae, 1674

Cap. V. Ad cap. XI. & XII. x. de aetat. & qual.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10241

eros autem Ordines dicimus Diaconatus atque Presbyteratus. Hos siquidem solos primitivè a lege ecclesia habuerit, super his solis habemus preceptum Apostoli: Subdiaconis vero, qui & altaribus administrant, opportunitate exigente concedimus, sed rarissime, si tamen spectatae sint religionis, & scientiae, & reliqua.

C A P. IV.

Ad cap. IO. x. de ætat. & qualit.

S U M M A R I A.

1. Titulus S. Crucis in Hierusalem.	3. Decanus S. Quiriaci Pruvensem.
2. Monasterium S. Quirici.	4. Monachi olim non erant inter clericos, & quando recepti.

Tit. S. Crucis in Hier.

Innocentius III. scribit Presbytero Cardinali tituli S. Crucis in Hierusalem. Est unus ex viginti octo titulis, qui Presbyteris Cardinalibus sunt assignati. Laudat diligentiam, quam super monasterio S. Quirici reformato adhibuerit. Monasterium hoc an sit de *Squire vulgo de regulâ*, cuius fundator *Willemus Sancius, filius, Burdegalenum Comes, & totius Vasconiae Dux, juxta cum ignarissimis scio.* In martyrologiis Latinorum & menologio fit mentio S. Quirici & Julittæ martyrum, Tarsi Ciliciae occurrentium. Translata fuisse horum martyrum corpora in Galliam per Amatorem, Episcopum Antisiodorensem, praedecessorem S. Germani, cum in orientem peregrinatus esset, refert Baronius martyrologio ad sextum decimum Kal. Julii. Minuit Decani S. Quiriaci Pruvensis, *de Provins, Honorius III. capit. compilat. 5. de convers. conjug.* Mandat Pontifex Monachum institui abbatem. Ante Siricium monachi non erant inter clericos can. monachos 29. caus. 16. qu. 1. A Siricio admissi in Clerum, & ad Abbatias poterant promoveri.

C A P. V.

Ad cap. XI. & XII. x. de ætat. & qual.

S U M M A R I A.

1. Decretalis hac unde excerpta.	3. Integra decretalis.
2. Inscriptio restituitur.	q. E-

Ecloga VII.

7

4. *Emendatio textus.*
 5. *Laudanum, Laon.*
 6. *Monasterium S. Vincentii ordinis Benedicti.*
 7. *Adelinus Laudunensis.*
 8. *Præmonstratenses cur monaste-*
9. *Quo canone cautum, ne Canonicus efficiatur Monachus.*
 10. *Memorialis cuculla, Florellus, Cucullio, Cuculli Bardaici, quales habitus.*

Diximus ad Cap. XI. Ecloga V. cap. 15. Capitulum XII. est decretalis Innocentii III. quæ habetur libro I. Regesto XIII. unde restituenda est inscriptio, quæ ita habet. R. Abbatii S. Martini Laudunen. Præmonstratensis ordinis. Et ad hunc quoque directa est Decretalis nostra, quæ ita habet integrè: Intelleximus, quod cum antequam esses adsumitus ad regimen Abbatiaæ in m. t. f. l. c. a. m. S. Vincentii Laudunensis Nigri ordinis a. U. c. a. in ipsius habitu p. d. a. c. r. d. M. & a. religiosorum c. a. p. d. curavisti redire. Et paulò infra: exigentia meritorum f. t. t. s. p. u. in Pastorem. Quia igitur in suscepto regimine laudabiliter diceres profecisse, ne occasione m. q. i. p. m. protraxisti, quasi de ipsâ teneram conscientiam retinendo. &c. At post: Attendentes. Et infra: Discretionem tuam monemus attentius & hortamur per Apostolica scripta tibi mandantes, quatenus circa cum grëgis tibi commissi sollicitudinem gerere s. i. &c. Datum Lateran. VII. Kal. Martii, Pontificatus nostri anno tertio decimo. Rescribendum igitur pro. S. Innocentii, S. Vincentii Laudunensis. Laudunum, Monasterium S. Vincentii Martyrис, ordinis S. Benedicti à Brunichilde Reginâ fundatum. In quo resedisse XII. Canonicos ex monumentis veteribus, refert Bosquetus. Sed in eorum locum Adelinus Laudunensis episcopus substituit totidem monachos, à monasterio S. Benedicti super Ligerim sito evocatos, quibus Melachimum quendam præfecit Abbatem. Sedit Adelinus, alias Adelmus circa annum 921. ut habet Flodoardus in chronico. Alius atque Adalbero, qui & Azelinus circa A. D. 980.

Inscriptio
restituitur.
Textus ca-
pituli.

Monasteri-
um S. Vin-
centii.

Laudunum.

Adelinus.

Sed

Præmon- Sed cur Præmonstratensium habitatio monasterium dicitur,
stratenibus cum sint Canonici? Ab Honorio II. & Innocentio III. sub no-
cur mona- mine & regulâ Canonorum approbati. Nimirum monasteri-
sterium as- um & monachis & Canonicis tribuitur. Additio 3. Capitularis
signetur? Ludovici c. 76. Ut Canonici clericci, qui in civitatibus vel Mo-
nastryis degunt. Carolus Calvus in synodo Sueßionensi. aet. 7.
cap. 1. Ut missi nostri per civitates & singula monasteria, tam
Canonicorum quam Monachorum seu Sanctorialium &c. Nem-
pe propter communem eorum vitam, quam in cœnobio colunt.

Ne quis Ca- Dicit Innocentius, in canone cautum esse, ne quis canonici-
nonicus re- cus regularis efficiatur monachus. Hujus canonis fit mentio in
gularis fiat can. 26. caus. 18. qu. 2. Habetur autem apud eundem Gratianum
monachus. can. mandamus 2. c. 19. qu. 3. Ubi Urbanus II. ita: Mandamus,
& universaliter interdicimus, ne quis canonicus regulariter profes-
sus nisi, quod ab sit, publicè lapsus fuerit, monachus efficiatur. Se-
quitur & sanctio ibi, si quis decreto contraveniat, nempe ut ad

Memorialis ordinem canonicum redeat, & memorialem cucullam deferat,
Florellus. & ultimus in choro maneat. *Memorialis cuculla in nostro ca-*
cuculla, seu pitulo dicitur cuculla ad memoriam. Alias legitur; memoriale
cuculla ad sue præsumptionis, cucullam. Hæc cuculla florellus dicitur Gof-
memoriam. frido Vindocinensi lib. 2. Epist. 7. ibi: Dominus Ermaldus, quem

Decanum vestrum dicitis, si sibi secundum justitiam placuisset, teste
florello de capite suo, potius in nostrâ quam vestrâ sorte manere
debuisse. Est autem monasticus habitus, tegumentum capitis,
non totius corporis, σκέπασμα τῆς κεφαλῆς, ὡς κονθάλιον κα-
λῶσι, Sozom. lib. 3. c. 14. Julio Capitolino Cucullio dicitur:

Cuculli Bar- obtecto capite cucullione. Glossæ veteres Cucullio: Σκεπαστό.
daici. Cuculli Bardaici, à Bardais Illyrici populis. Ιλλυροιδῶλοι γρα-
τεύομένων, in Glossis; Minimè à Bardis Galliæ. Græcè βαρ-
δαιοι vel Ptolomæo Οναρδαιοι. Sic Αρχαιοί, Αρχαιοκός.

Græcis Κόνυνξ significat κόφοι vel apicem. Inde cuccus,
& cucullus, tegmen capitis acuminatum in-
summo.

C A P.